

Til nr. 8 og 9

Ændringerne i *lovens § 9, stk. 4 og 5*, er af redaktionel karakter. Henvisningen til § 7, stk. 1, 2 og 4, skulle have været ændret i forbindelse med lovændringen i 1994, jf. fodnote til lovbekendtgørelse nr. 769 af 24. august 1994.

Til nr. 10

Der foreslås en hjemmel i *lovens § 9, stk. 6*, til, at fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler for oplysnings- og indberetningspligt med henblik på kontrol og registrering mv. af samdrift og forpagtning.

Det er hensigten efter forhandling med landbrugsorganisationerne at fastsætte regler, hvorefter alle aftaler om forpagtning af hele landbrugsejendomme (*lovens § 11*) og dele af landbrugsejendomme (*lovens § 12*) til samdrift med en bestående landbrugsejendom skal indberettes til jordbrugskommissionerne. Anmeldepligten forudsættes dog opfyldt, når der er indgivet hektarstøtteansøgning eller anmeldt grovfoderarealer til EU-direktoratet, idet der på grundlag heraf sker en ajourføring af GLR/CHR-registret.

Da praktisk talt alle ejere og brugere af landbrugsbedrifter søger om hektarstøtte eller anmelder grovfoderarealer, vil det i realiteten være ganske få landmænd, der skal foretage anmeldelse til jordbrugskommissionen.

Til nr. 11

I *lovens § 11, stk. 1, nr. 4*, foreslås en redaktionel ændring, der bl.a. er en følge af, at afstandsreglen for samdrift i § 9, stk. 1, ændres fra 10 km til 15 km.

Til nr. 12

I *lovens § 11, stk. 1, nr. 5*, foreslås en redaktionel ændring, der er en følge af ændringerne i § 9, stk. 1 og 2.

Til nr. 13

Sammenlægningsreglerne i *lovens § 13* har siden lovændringen i 1967 tilsigtet at give mulighed for en udvikling i retning af større brug i takt med den tekniske og økonomiske udvikling i landbruget. Ved lovændringen i 1989 blev arealgrænsen forhøjet fra 100 ha til 125 ha, og ved lovændringen i 1994 blev arealgrænsen yderligere forhøjet til 150 ha. Ved lovændringen i 1989 blev der samtidig åbnet adgang til, at arealgrænsen kunne overskrides i det omfang, der var behov for arealer for at skabe harmoni i bedriften mellem besætning og jordtilliggende. Denne bestemmelse er fortsat gældende efter lovændringen i 1994.

Strukturudviklingen i landbruget har imidlertid ført til, at der på visse landbrugsejendomme er sket en

koncentration af store husdyrbesætninger, der har medført en øget efterspørgsel efter jord til udbringning af husdyrgødning. Der har således været en tendens til etablering af store husdyrbrug, der ved køb af suppleringsjord kan overskride arealgrænsen på 150 ha i et betydeligt omfang. Samtidig er der ved sammenlægning til disse store husdyrbrug sket nedlægnings af ejendomme, der skønnes bevaringsværdige til opretholdelse som en selvstændig ejendom.

På baggrund heraf foreslås reglerne om sammenlægning af landbrugsejendomme i *lovens § 13* – som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 5 – strammet, således at arealgrænsen i *lovens § 13, stk. 1*, nedsættes fra 150 ha til 100 ha. Denne arealgrænse skal bidrage til at bevare ejendomme af en passende størrelse, der kan drives selvstændigt, eller som kan indgå i en bedrift bestående af flere ejendomme i overensstemmelse med byggekloksprincippet.

Det foreslås samtidig at ophæve adgangen til at overskride arealgrænsen på grund af harmonibehov, således at en landmand ikke ved sammenlægning kan »bygge sig til jord« ud over arealgrænsen på 100 ha.

En stramning af disse regler vil – sammen med indgrebet mod »gårdslagtning« (dvs. fraskillelse af landbrugsjorder fra bygninger) ved »pinsepakken 1998«, der bl.a. indeholdt en stramning af ejendomsavancebeskatningsloven og afskrivningsloven – formindske tendensen til nedlægnings af bevaringsværdige ejendomme.

Sammenlægning ud over arealgrænsen på 100 ha vil herefter kun kunne tillades, når særlige forhold taler for det. Arealgrænsen i § 13, stk. 1, kan således – som hidtil – fraviges i mindre omfang under hensyn til jordernes bonitet og under hensyn til forholdene i den konkrete situation. Der kan derimod ikke dispenseres fra 100 ha-grænsen på grund af harmonibehov

Reglerne i *lovens § 13, stk. 2*, tager bl.a. sigte på at sikre en god jordarrondering og ejendomsstruktur ved sammenlægning. Disse regler forudsættes opretholdt uændret, idet der dog foretages en redaktionel ændring i stk. 2, nr. 3, jf. bemærkningerne til forslaget nr. 14.

De grundlæggende principper i reglerne om fortrinsstilling i *lovens § 13, stk. 3-5*, opretholdes uændret, idet der dog sker en væsentlig udvidelse af fortrinsreglerne.

Reglerne i § 13, stk. 3, giver – som hidtil – mulighed for, at jordbrugere, der ejer en bedrift på under 70 ha, kan gøre fortrinsstilling til suppleringsjord gældende, hvis jorderne efter § 13, stk. 2, kan tillades sammenlagt med den pågældende ejendom.